

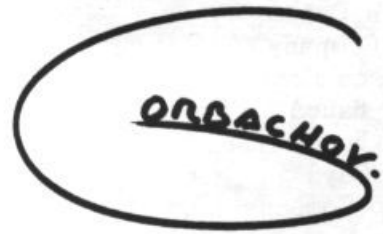
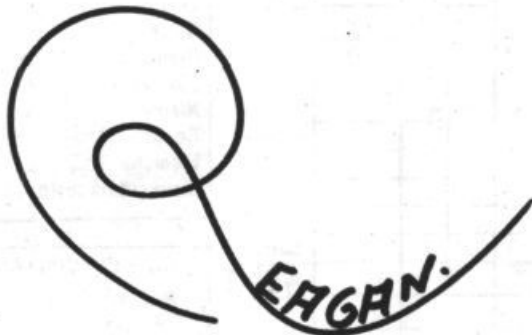

Sant Joan

Nº 182 - 23 MAIG 1.986

REVISTA QUINZENAL

⁶⁶ CAMPAÑA DE PROTECCIÓN DE MISSILES
NO DESARROLLADOS²²

Sant Joan

Revista SANT JOAN

Nº 182 - 23 de maig de 1.986

DIRECTOR: Carles Costa Salom

Edita: Centre Cultural de Sant Joan

Adreça: Carrer Princesa, 24

Imprimeix: Apòstol y Civilizador (Petra)

Depòsit Legal P.M. 2-1979

COL.LABORADORS

Miquel Florit

Joan Jaume

Jaume Bonet

Tomeu Juan C

Antonia Costa

Maria Company

Francisca Costa

Antoni Bauçà

Antoni Bonet

Josep Gayà

Benigno Company

NOTA:

Els articles publicats en aquesta revista expresen únicament l'opinió dels propis autors.

FUTBOL

Biel Mas Gomis, te 23 anys, juga de delanter centre amb l'equip de tercera de Sant Joan, es un jugador que sol estar en el banquet i quan surt de titular sol dur el número 9.

Dia	PRECIPITACION mm	METEOROS OBSERVADOS				VIENTO DOMINANTE	Nombre de la Estación	
		m	t	n	Provincia		Número	
1							SAN JOAN	
2							BALEARES	
3							Mes	Año
4								1986
5							Observador	
6	4.						MATEO BARCELÓ MATAS	
7	10.-					SW		
8	6.-							
9							Suma	
10							16.-	
11	10.-					SP.		
12	30.-	A.				SP		
13								
14	3.-					RA		
15								
16								
17								
18								
19							Suma	
20							43.-	
21								
22								
23								
24								
25	4.							
26	27					B. NW		
27	3					NW		
28								
29								
30							Suma	
31							90.-	
Precipitación total del mes							89.-	mm

NUMERO DE DIAS DE:	
Lluvia	●
Nieve	*
Granizo	△
Tormenta	⚡
Niebla	☁
Rocío	☂
Escarcha	❄
Nieve cubrió suelo	☑

DIAS PRECIPITACION	
< 0,1 (ip.)	_____
0,1	_____
1,0	_____
10,0	_____
30,0	_____

PRECIPITACION MAXIMA EN UN DIA	
	30 mm. dia 12

Viento dominante	
En los días de lluvia	SE
En el día de más lluvia	SE

SUMARI

Futbol
 Meteorologia
 Veleibol
 Coral Infantil de Maó
 Setmana del Llibre
 Concurs de contes
 Unió de Pagesos de Mallorca
 III Diada d'Escoles de ball
 Residència per a la Tercera Edat
 Un si a Europa

Es continuació de la pàgina 11.

Per acabar, exposen unes condicions i un apileg molt interessant i acaben diguent que el resultat d'els tres mesos de feina feta, els ha proporcionat una gran sorpresa.

Cap Vermell

VOLEIBOL

Mini-Voleibol

Tal vez eso de Mini-Voleibol suene un poco raro para ciertas personas ya que actualmente se oíe hablar de Voleibol concretamente pero este nuevo nombre no es más que un diminutivo ya que la técnica de juego es la misma solo cambian las dimensiones del campo y el número de jugadores que queda reducido en 4.

Recientemente el "Consell Insular de Mallorca" ha organizado unos torneos que se han llevado a cabo en diferentes sitios. El primero se celebró en Buñola, el segundo en el Palacio de Deportes San Fernando y el tercero se celebró el 10 de Mayo en Sant Joan.

El Sant Joan presentó 3 equipos formados por jugadoras en edad escolar cuyo entrenador es el mismo de siempre: Andrés Gelabert. Al presentar 3 equipos el "A" el "B" y el "C" el Sant Joan ha tenido que enfrentarse consigo mismo es decir 2 equipos de la misma localidad ya que el Sant Joan siempre queda finalista y luego tiene que haber desempate entre los dos equipos.

Esperemos que el "Consell Insular" organice más torneos para fomentar el deporte escolar.

Voleibol Cadete

El pasado día 3 de Mayo el equipo Santjoaner se desplazó hasta Pollensa para enfrentarse con el equipo local al que derrotó con un claro 3-0. Con los siguientes parciales 15-0, 15-5, 15-6. Con estos sets se puede apreciar que el Sant Joan dominó en todo momento del partido.

Siguiendo con el Voleibol Cadete el Sant Joan volvió a desplazarse a Petra el pasado 10 de Mayo para enfrentarse a dicho equipo. El juego no fue difícil para el Sant Joan ya que consiguió un nuevo 3-0. Con los parciales 15-4, 15-3, 15-2. Como se ha podido ver en los 3 partidos que lleva jugados el Sant Joan desde que empezó el Torneo de Primavera no ha sido derrotado en ningún momento.

Voleibol Juvenil

El pasado día 26 de Abril el Sant Joan recibió al Ophiusa equipo de 2ª División. Pero aún así el Sant

Joan pudo derrotarlo con un excelente 3-0. Las condiciones de juego no fueron muy buenas ya que casi durante todo el partido se tuvo que jugar bajo el agua no muy excesiva pero molestaba mucho.

El 3 de Mayo tocó desplazarse el Sant Joan al Palacio de Deportes donde tenían que enfrentarse otra vez al Ophiusa equipo que no se presentó por lo que el partido fue ganado por el Sant Joan.

El 10 de Mayo el Sant Joan volvió a recibir al Ophiusa ya que tiene que jugar 2 partidos en cada campo. 2 en el campo santjoanense y 2 más en el campo del Ophiusa. El partido como siempre volvió a ganarlo el Sant Joan con un claro 3-0 con los siguientes parciales 15-3, 16-14, 15-9.

El primer set fue fácil para el Sant Joan aunque en el segundo se complicaron las cosas, que no tuvieron importancia y el tercero fue un set muy disputado.

-Como se puede apreciar tanto en categoría cadete como en categoría juvenil el Sant Joan ha conseguido todos los triunfos, ni un solo set perdido.

Equip:

Gloria Ferrer, Maria Company, Cati Bauçà, Ana Mª Matas, Margarita Bauçà, Cati Jaume, Antonia Gayà, Yolanda Sánchez, Margarita Company.

Aquest poble

LA CORAL INFANTIL SOCIAL DE MAÓ

ens va oferir un bon concert.

Amb aquesta nota volem deixar constància d'un aconeteixament musical que visquèrem el passat dia primer de maig amb la presentació i concert a càrrec de la Coral Infantil Social de Maó (Menorca), que amb tant d'acert dirigeix En Lluís Josep Ferrer.

Degut a l'intercanvi d'aquesta coral amb la infantil Juniper Serra de Petra, aquesta agrupació, aprofitant un llog cap de setmana, va residir a la vila veïnada. D'aquí que, amb el patrocini de la Caixa de Balears "Sa Nostra", amb col.laboració de l'Ajuntament i de la Parròquia, fou possible que a la nostra església, poguéssim gaudir de tan extraordinària interpretació de música coral.

Aquest concert ens va marevellar a tots ja que, si be d'una coral infantil es tracte, per l'edat dels seus components: nins i nines amb edats compregudes entre 7 i 15 anys; es pot dir que es considerada una agrupació musical consagrada, tota vegada, que a les seves interpretacions de música coral afegiren en el repertori peces musicals conegudes ("El Danubio Azul", "El Sitio de Zaragoza", "Minueto", entre altres). Volem destacar les populars menorquines: "Jo som un pescador de rai" i "Sa Fandanguera", ajudats d'acordeons, melòdiques, guiterres, violins i també instruments de percussió. Totes les interpretacions foren ajustades i cuidades, i fan que tots i cada un dels concerts tenguin l'èxit assegurat. Els auguram una bona carrera dins el difícil camp de la música

D'aquesta manera ens vàrem poder deleitar del sentit musical d'aquests infants menorquins que deixaren constància de la gran afició lírica que es respira dins l'illa de Manorca. Cal remarcar el llarg aplaudiment amb que el públic present premià la seva actuació lo que els va abligar a oferir tres interpretacions més. Per aixó i perquè la gent no frisava gens, la vetlada durà quasi una hora i mitga.

Acabat el concert l'Ajuntament de Sant Joan va oferir un sopar típic a tots els visitants.

SETMANA DEL LLIBRE

Del 20 al 26 d'abril, el Servei Municipal d'Orientació Educativa (S.M.O.E) de Sant Joan, conjuntament amb els SMOE(s) d'Artà, Capdepera, Son Servera i Vilafranca i la llibreria Embat, va organitzar la 3ª Setmana del llibre infantil i juvenil. Durant aquests dies es dugueren a terme diverses activitats:

• Un concurs de contes (tema lliure) en català per als alumnes de l'escola.

El jurat qualificador, compost per en Carles Costa, en Joan Sastre, en Miquel Bauçà i na Mª Lluïsa Fuster, valorà la presentació, la qualitat de redacció i la originalitat.

El total de contes presentats fou de 48, d'aquests se'n premiaren:

"En Tintin i en Tomàs"

"Es moix i es nin"

"El soldat i el tambor"

"El cavall valent"

"Un interrogant dintre el cofre"

"La rosa de l'amor"

"La casa del misteri"

A tots els participants (en total 81) els varen ser entregats uns llibres obsequi de "La Caixa". Els guanyadors van rebre un lot de llibres donació de l'Ajuntament i de la llibreria Embat. L'entrega de premis va tenir lloc el dissabte dia 26 a les 10h. a l'Ajuntament.

Enhorabona a tots els participants! En aquest i propers números es publicaran tres dels contes premiats: "Es moix i el nin", "El cavall valent" i "La rosa de l'amor". Els altres contes guanyadors es publicaran a la revista "Mel i Sucre".

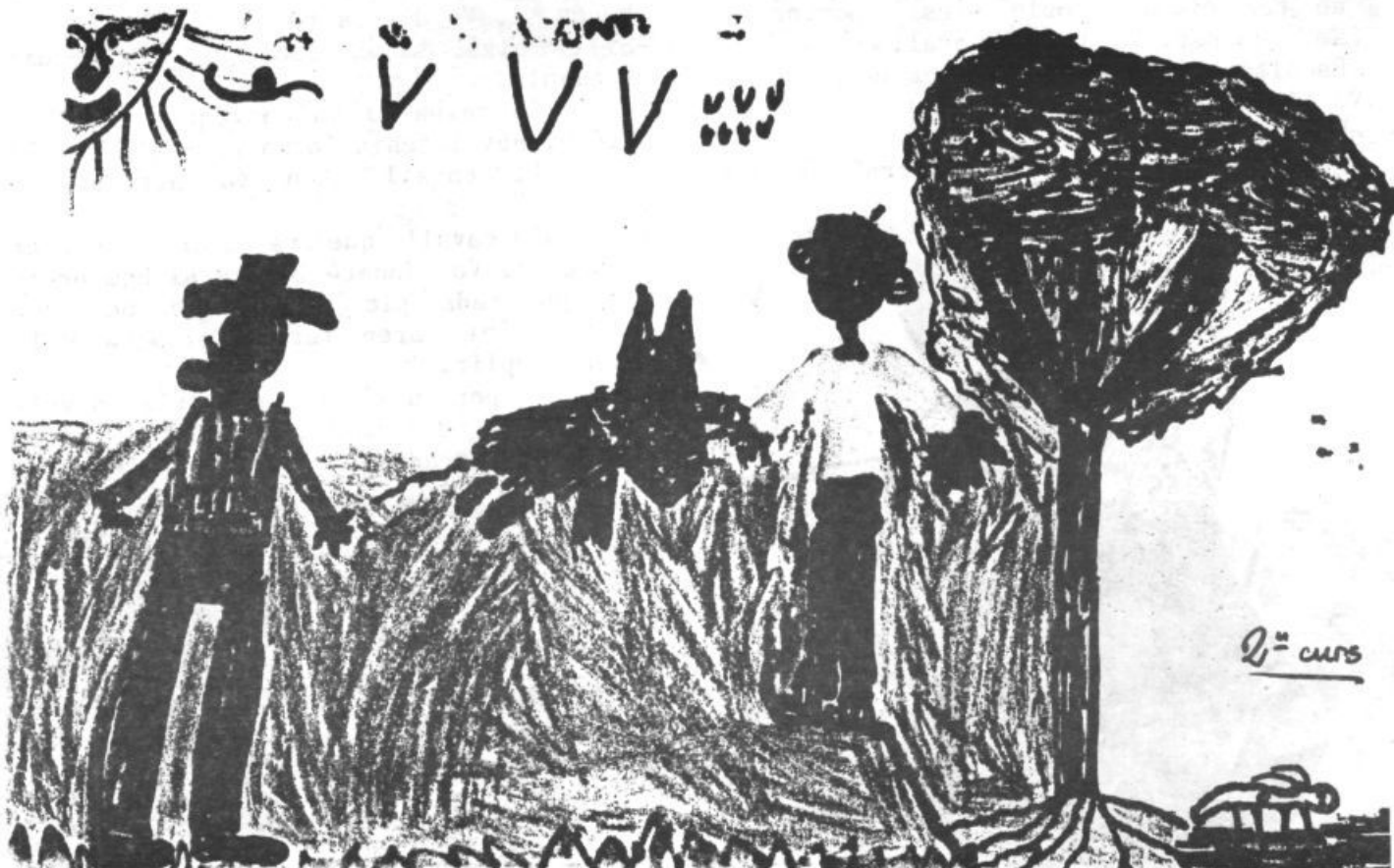
Mª Lluïsa Fuster

ES MOIX I ES NIN

2ª Curs

Aixó era un nin que se va trobar a un moix pel carrer, i el nin i el moix tenien fam i s'en varen anar a foravila, i pel camí se van trobar un caçador, i li va dir el nin: Matau aquell conill!, i se varen anar cap a ca el caçador i el vespre varen torrar el conill i s'el varen menjar, i el moix se va menjar una rata, i després s'en varen anar a dormir.

Guillem Bauçà Fiol
Miquel Angel Bauçà Mas

EL CAVALL VALENT

Havia una vegada un poble de secà que hi vivien molts d'animals de la selva. Tot era sec, les plantes eren seques i mortes i també els animals no tenien menjar ni aigua, el riu tot era sec no tenia ni una gota d'aigua.

El lleó va dir:

-Algú ha de anar a cercar la pluja i jo no hi vull anar, hi vols anar-hi tu!

-No jo no hi vull anar, jo tinc por. Va dir el tigre. El lleó llevors ho va tornar dir a una pobre zebra, però la zebra va dir igual que el tigre.

Un cavallet petit va dir:

-Jo, jo hi anire, jo hi vull anar.

-No tu no hi pots anar ets massa petit. Va dir el lleó.

Però el cavallet va insistir tant i tant que el lleó l'hi va deixar anar.

El cavall se va despedir del seu pare i de la seva mare i va començar el seu camí.

Ja era el matí i es va trobar amb una rata, i la rata l'hi va donar emnjar i beure, llevors el cavall va continuar amb el seu camí.

Va arribar l'horabaixa i es va trobar amb un elefant molt gros i el cavallet l'hi va dir:

-Hem vols donar un poquet d'ombra, bon elefant?

-Tu ets el cavall que va a cercar la brusca? Va dir l'elefant.

-Doncs si. Va dir el cavall.

-Es clar que et donaré ombra de gratis. Va dir l'elefant.

Va passar el dia i es va trobar una àguila.

-Me vols ajudar a volar? va dir el cavall
-No va dir l'àguila.

-Jo et posaré ales i així tu podras volar va dir l'àguila.

-Però com ho faràs? va dir el cavall.

-Donc tanca els ulls i pensa que tu voles. Va dir l'àguila.

Ell mentres ho pensava l'hi creixeren dues ales a l'esquena.

-Ja puc obrir els ulls? Va dir el cavall.

-Es clà que si. Va dir l'àguila.

I el cavall quan va obrir els ulls va dir gràcies a l'àguila i va començar a cercar la reina dels núvols, volant.

A la fi el cavallet va trobar el núvol on hi havia la reina.

-Bon dia. Va dir el cavall.

-Bon dia. Va dir la reina, que vols?

-Passa un problema molt gros. nesesitam un núvol que fasi gotes d'aigua per

que tot el meu poble s'està morint de fam i de set. Va dir el cavall.
 -Escoltem bé. T'agradaria ser un núvol?
 Va dir la reina.
 -Doncs...
 -Es per salvar la meva terra? Va dir el cavall.

-Doncs si. Va dir la reina.
 -Si es així, si es clar que si. Va dir el cavall.

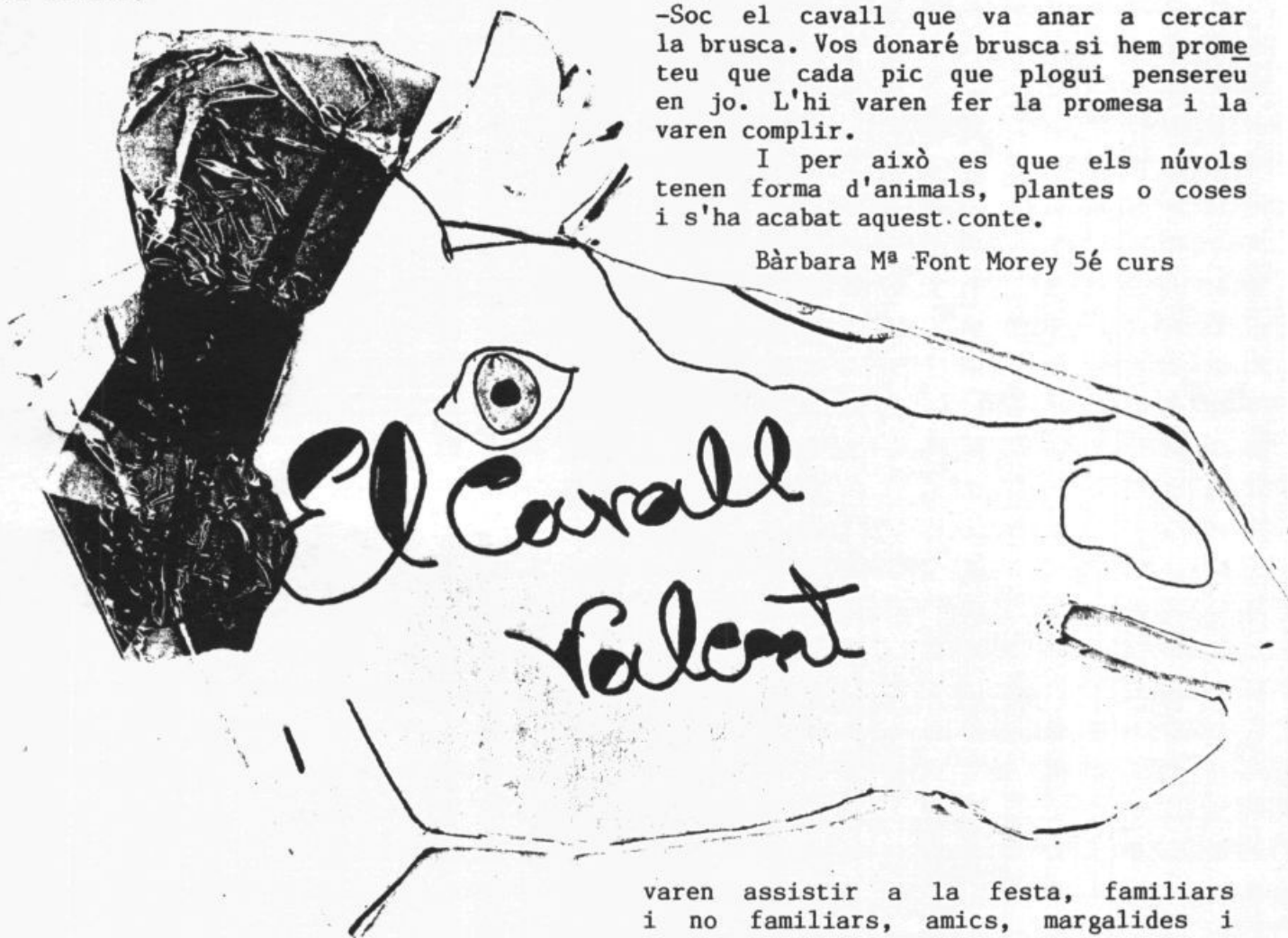
La reina el va convertir en núvol però el núvol tenia forma d'aquell cavall

El cavall quan va arribar va dir:

-Soc el cavall que va anar a cercar la brusca. Vos donaré brusca si hem promeu que cada pic que plogui pensareu en jo. L'hi varen fer la promesa i la varen complir.

I per això es que els núvols tenen forma d'animals, plantes o coses i s'ha acabat aquest conte.

Bàrbara Mª Font Morey 5é curs

LA ROSA DE L'AMOR

1ª part.

La ciutat de la rosa de l'amor.

Fa molts d'anys, tan lluny, tan lluny era, una gran ciutat hi havia.

El aquella hermosa i gran ciutat hi reinava un rei clavell i una reina rosa. A la reina li deien Rosa de l'amor, perquè sempre havia estimat a tothom com una reina i sobre tot al seu marit.

La rosa i el clavell, estaven molt anemorats, i ells varen tenir dos clavells i dues roses.

El dia de rebre el primer sacrament, de la seva religió; la rosa duia un bell vestit blanc. Tota la ciutat estava contenta, i va acudí a la festa; el padri jove de les floretes va ésser un bell gerani i la jove padrina, hermosa com sempre va ésser la violeta. Tots

varen assistir a la festa, familiars i no familiars, amics, margalides i tulipans...

Quan va acabar la festa, el rei i la reina, es varen anar al palau amb un petit carruatge, tapat amb fulles, branques de pi i de mata, enrevoltat de pétals de paper. Els prínceps i les princeses també anaven en un hermós carruatge, ple de befetes petites i paperí.

Quan varen ésser en el palau, tots cansats, ho varen celebrar tota la família real, amb un poc de mel que les varen regalar les abelles; després es varen anar a dormir. I damunt les dotze, va tocar l'èxercit real, amb signe d'alegria, celebrant l'arribada dels petits prínceps.

Tots vivien feliços, els dos prínceps jugaven pel camp del palau. Un bon dematí; quan jugaven a defora, avren sentir unes potadetes. Era una nina, que es pesetjava amb un company

seu. Les floretes es varen asustar, i es varen anar, però la més petita de totes, la més hermosa, va caure i es va quedar a terra.

La nina, era bona nina, i la va collir diguent-li:

-No et facis por poncella hermosa, ves a cridar els teus companys, diguent-los que no els hi farem mal.

La poncella va obeir, mentres el nin i la nina es varen donar una besada.

Quan varen arribar les flors allà on estaven els nins, estaven asustades, fins que la reina els digué:

R- Que voleu? Ens volau fer mal?

I el noi digué.

N- No, volem ser els vostres companys.

R- Està be, entrau en el nostre país, el país de l'Arc de Sant Martí.

I la reina i el rei varen entrar molt contents, i diguent la noia, aquella hermosa poncella. Dins el palau s'ho pasaven molt be, contant-se contes, descansant i es duïen la seva vida.

Quan el rellotge havia marcat mitja hora, varen sonar les cornetes i els tambors de l'exèrcit, amb signe de tristesa. Tots els habitants de la ciutat es varen anar a la plça a veure que pasava.

Tots a la plaça, el rei va dir amb poques paraules:

-Habitants d'aquesta ciutat, hem d'anar a lluitar a un altre part.

Després va xerrar la reina diguent -los:

-Les flors masculines aniran a lluitar, mentres nosaltres, les femenines, cuidarem de la terra i de les floretes, amb la nostra amiga la noia.

I així ho varen fer.

Mentres que els lluitadors, lluitaven les altres flors estaven tristes

esperant notícies. Fins que un dia va arribar, d'aquí a dos dies arribaran els lluitadors. Quan varen haver passat dos dies la reina va anar a cercar el rei amb el seus fills.

Quan varen ésser a l'estació, en varen arribar molts, però, no va arribar el rei. Ella es pensava que era a cercar malalts i va esperar una hora més, però el rei no va venir, fins que un guardia li digue que havia mort, i que el seu cadaver estava en els sòtans de l'estació.

I la reina plorant i tota desconsolada s'en va anar amb les seves amigues, criades i amb els seus fills. I es va posar de dol un vestit vermell, amb pales i bonys.

2ª part.

La tristesa de la rosa de l'amor.

La rosa tota trista plorava sense consol, a dins l'habitació del seu difunt espòs; no sortia ni rebia visites de ningú, sols dels seus fills.

Quan va haver passat mig any les princeses i els prínceps varen anar a jugar en el pati, i la princesa petita va caure de la torre mes alta i es va morir.

Llevors la reina va estar, sobre un nay tancada a dins la seva habitació.

Un dia dematí, varen tocar a la porta, ere un hermós cavaller clavell, la reina no volia que passàs, però va insistir.

El vespre varen anar a fer una volta, tota la ciutat l'aplaudia i mirava contenta, al cap de un nay es varen casar i varen tenir una hermosa poncella, que li posaren per nom Primavera.

En el fill de la rosa li deien Hivern, en el petit Estiu, a la princesa gran li deien Tardor. Tots estimaven a la petita, com a bona germana.

De què es don arribaren les estacions, gràcies a la Reina, La Rosa de l'Amor, al clavell i als prínceps i les princeses.

La Primavera es una de les estacions més belles com ho era la princesa, Primavera.

Pilar Sansó Fuster
6è curs.

UNIÓ DE PAGESOS DE MALLORCA

De la Comisió Permanent de la Unió de Pagesos de Mallorca a les publicacions de l'Associació de Premsa Forana:

Davant l'entrada de l'estat espanyol a la C.E.E. la Unió de Pagesos de Mallorca considera que tant el Govern Central com l'Autònom han adoptat una postura totalment passiva enfront a la problemàtica del sector agrari.

Un dels problemes més greus ha estat i és la falta de voluntat de diàleg per part del ministre d'agricultura, sr. Romero, davant unes reivindicacions ja històriques a les que s'han d'afegir les dificultats relatives a l'entrada a la C.E.E. i la consegüent implantació de la Reglamentació Comunitària dins el sector agrari. A això s'hi ha d'afegir una falta de voluntat política per part de la Comunitat Autònoma de contribuir al millorament del sector a les illes, i de dur a terme uns estudis de planificació i viabilitat dins l'agricultura i la ramaderia il·lenca.

Per tot això, la U.P.M. ha adoptat una postura de pressió que ha desembocat a la realització de distints actes: declaració als mitjans de comunicació, ocupació dels locals de "Camaras Agrarias" de ciutat,... i darrerament una concentració de vehicles a Algaida, on assistiren més d'un centenar de vehicles entre tractors, camions i furgonetes.

Amb aquestes accions Unió de Pagesos de Mallorca també ha volgut recolzar tots els actes de protesta que han duit a terme els pagesos d'arreu de l'estat espanyol.

Adjuntam la tabla reivindicativa que ha acompanyat totes les accions de U.P.M.

La Comisió Permanent

"VOLEM VIURE DIGNAMENT TREBELLANT LA NOSTRA TERRA"

Estant en procés de l'entrada en vigor de la reglamentació Comunitària en el sector agrari de l'estat espanyol, i davant la manca d'actuacions de l'Administració Central, l'U.P.M. reivindica els següents punts:

-Admissió de la C.O.A.G. ("Coordinadora de Agricultores y Ganaderos", on hi participa l'Unió de Pagesos de Mallorca) com a representant de les Explotacions Familiars Agràries dins el C.O.P.A. (Comité d'Organitzacions Professionals Agrícoles, organisme de representació a la C.E.E.), ja que si no s'admet, l'explotació familiar queda sense representació dins el Mercat Comú.

-Gas-~~Oil~~. Posar en marxa un sistema de control del consum, i descomptar les 4'40^{ms} de l'Impost Especial d'Hydrocarburs al mateix moment de la compra.

-Seguretat Social Agrària.

-14 pagues anuals pels jubilats.

-Sepressió de les Jornades Teòriques.

-Jubilació optativa als 60 anys.

-Fiscalitat. Creació d'una Comissió de Fiscalitat, amb representants de les OPAs (Organitzacions Professionals Agràries), Ministeri d'Economia i Hisenda i Ministeri d'Agricultura.

-Patrimoni Sindical. -Devolució del Patrimoni Històric.

-Administració del Patrimoni Acumulat (Càmares Agràries) per part de Cooperatives i OPAs.

-Integració de les OPAs dins una Comissió Consultiva del Patrimoni Sindical.

-Tarifes Elèctriques Agrícoles. Que siguin aplicables a tots els aparells agrícoles (munidores, molins, capoladores, etc.), independent de l'energia Industrial i a l'alcanç del pagès mallorquí.

-Increment de la Vigilància Rural.

\$ \$ \$ \$ \$ \$

Així mateix, hi ha una altre sèrie de punts que són incumbència de la Comunitat Autònoma:

- 1.- Reestructuració interna de la Conselleria d'Agricultura a tots els nivells.
- 2.- Política efectiva d'Ordenació del Territori.
- 3.- Política efectiva d'ordenació de cultius, amb assessorament tècnic al pagès.
- 4.- Planificació Hidrològica: Agilitzar la formació de l'Organisme de Conca.
- 5.- Potenciació dels productes agropequaris illencs, i foment del seu consum enfront als de fora de les Illes.
- 6.- Control Sanitari efectiu de tots els productes que arriben de fora, per evitar l'entrada a l'illa de plagues i infeccions.
- 7.- Política de subvencions justa, amb més informació i facilitats pels pagesos.
- 8.- Reestructuració dels Serveis de Ramaderia i Sanitat Animal:

-Creació d'un cos de Menescals depenent de la Conselleria d'Agricultura i del Departament de Sanitat.

-Supressió de les guies d'origen i sanitat allà on no s'hagin declarat malalties contagioses (mal de potó, peste porcina africana, etc...)

-Fer cumplir la legislació actual en matèria d'escorxadors.

-Fer cumplir la legislació actual referent a l'obligatorietat que te el menescal de viure al poble on te la plaça.

Unió de Pagesos de Mallorca

III TROBADA D'ESCOLES DE BALL

Les escoles de ball mallorquí del Pla i Llevant de Mallorca, organitzen des de fa tres anys, una diada de germanor que coincideix amb el dia primer de maig. El primer any, l'organització fou a càrrec de l'escola de Sant Llorenç a Bonany, el segon per l'escola de Sant Joan a Consolació i aquest any per les dues escoles de Porreres a Montisón.

La concentració tengué lloc al santuari a les 11, per despres de saludar a tots els coneguts i visitar a la Verge i damés dependències, s'organitzà un ball obert. A les 12 i mitga, escampats per tot el puig i a l'ombra dels pins es va dinar "pa a taleca". Ja a les 3 i mitga, totes les escoles ballaren cinc balls per acabar amb un animat ball a càrrec del grup musical "Sis Som". La diada estava patrocinada per la Caixa de Balears "Sa Nostra", amb col.laboració de l'Ajuntament de Porreres

L'escola de Sant Joan hi participà amb una bona representació; comptant els músics i acompanyants passarem de seixanta.

CORRECCIÓ DE BARBARISMES referents a: NEGOCIS

Barbarisme Forma correcta

AGOTAR
AHORRAR
ALMACEN
ALQUILER
BARATO
COBRO
HASIENDA
MOSTRUARI
PORCENTATGE
RECIBO
SÓCIO
XEQUE

esgotar, acabar
estalviar
magatzem
lloguer
barat
cobrament
hisenda
mostrari
percentatge
rebut
soci
xec

CONSELL INSULAR DE MALLORCA

EL CANCER ES CURABLE

ASOCIACION ESPAÑOLA CONTRA EL CANCER
JUNTA PROVINCIAL DE BALEARES

En la actualidad en el 40% de los casos.

Para conseguirlo, son indispensables el DIAGNOSTICO PRECOZ y un tratamiento adecuado. Existen cinco localizaciones fáciles de detectar: Mama, Cuerpo de Utero (Endometrio), Cuello de Utero (Cervix), Colon y Recto y Zona Otorrinolaringológica. La Junta Provincial de la Asociación Española contra el Cáncer en Baleares, ha abierto un CENTRO DE DIAGNOSTICO PRECOZ para estas cinco localizaciones. Decidete y utiliza gratuitamente estos servicios. Solicita un chequeo preventivo. Es un consejo de la Asociación Española Contra el Cáncer de Baleares. Y si quieres colaborar, hazte socio protector. Rellena esta solicitud y enviala a nuestras señas. Con tu ayuda, seguiremos prestando servicios.

APELLIDOS	NOMBRE	TELEFONO
DOMICILIO	POBLACION	
PROFESION	CUOTA ANUAL DE	PTAS. A PAGAR (1)
DOMICILIADA EN EL BANCO (2)		SUCURSAL
(1) Semestralmente, Anualmente.		CUENTA CORRIENTE N°
(2) Se ruega el pago por Banco o Caja de Ahorros.		LIBRETA DE AHORRO N°
Cuota media por socio y año: 1.800.- Pts.		Fdo.:

La inserción de este anuncio es posible gracias a la colaboración desinteresada del medio informativo

RESIDENCIA PER A LA TERCERA EDAT

La revista Cap Vermell, ha publicat part d'un informe damunt la futura residència per gent major, realitzat per el Grup d'Acció Social de les Parròquies de Capdepera i Cala Ratjada.

Per dur a terme aquest estudi han visitat les residències de Felanitx, Pollença, Artà, Sancelles, Manacor, Porreres i Sa Pobla. A les visites realitzades, han recollit tota classe de dades de tipus jurídic, administratiu, econòmic, vida del residents, instal·lacions, etc.

Segons el material recollit, uns fets han aparegut clarament comuns:

- 1) Totes les residències visitades, excepte la de Sa Pobla (que depen de la C.A.) estan assistides per monjes, amb o sense ajuda de personal extern.
- 2) Per totes, els han recomenat que tenguin molt en compte la situació del recinte. Que estiguin dins el poble ja que es l'única manera d'assegurar que els residents puguin participar en la vida social del poble i seguir el contacte amb el medi de vida anterior.
- 3) També es un fet clar que les residències visitades tendeixen a estar ocupades per persones majors de 80 any, o sigui de la 4ª Edat.
- 4) Es un fet unànim que a totes hi ha cola per entrar.
- 5) A pesar d'aquest fet, per tot els han aconsellat, que evitin el "gigantismo". No han d'esser grans amb el fi de preservar i permetre l'ambient familiar entre els residents i entre aquests i el personal que els assisteix.

Quan analitzen el tipus de residència que necessiten, diuen lo següent:

- 1.- Al tratar de situar nuestro estudio en el momento actual de nuestro pueblo, nos hemos encontrado con una circunstancia que es necesario esclarecer. Es muy probable que, de una forma totalmente involuntaria, haya gente que participa de una forma muy activa en esta problemática y que, al hablar de Residencia, tiene en mente una Residencia-Hotel en la cual se pueda residir y comer pagando 25.000.- al mes...y que el déficit sea cubierto por el Ayuntamiento o sea por todos nosotros.
- 2.- Esta idea de Residencia se contrapone claramente a la otra de Residencia destinada a llenar la necesidad social de

albergar a aquellas personas que no tengan otro medio ni lugar.

3.- En nuestro parecer, la Residencia no debe ser miserable, pero sí debe ser sobria. No sólo en sus elementos materiales sino sobre todo y fundamentalmente en su forma de ser y funcionar.

4.- A tal efecto, conviene subrayar que sería muy conveniente definir claramente los objetivos de la Residencia teniendo en cuenta que se trata de una Residencia municipal y no privada, lo cual determina de antemano su finalidad casi exclusivamente social.

5.- Estos objetivos podrían muy bien ser los que se enumeran a continuación. Esta enumeración no es más que un bosquejo o, por así decirlo, una primera reflexión sobre este tema:

- a) Dar cobijo y/o alimentación y/o otro tipo de ayudas que sean necesarias a aquellas personas, prioritariamente de nuestro municipio, que no tengan otro medio ni lugar o cuando su avanzada edad o su condición personal o familiar así lo determinen y justifiquen.
- b) La Residencia debe ocupar el lugar de la familia, asumiendo sus responsabilidades, solo cuando aquella no exista o no actúe como tal. Lo contrario sería contribuir al debilitamiento del nexo familiar y a un progresivo relajamiento del cumplimiento de las obligaciones que cada familia tiene con sus ancianos.
- c) La Residencia debe estar integrada, como una pieza más, en un conjunto de instituciones y acciones encaminado a cubrir las necesidades de la tercera

y de la cuarta edad. A tal efecto es muy recomendable el potenciar los clubs, los centros y las actividades de tercera edad. Por otro lado, como más tarde se dirá, es importante el comenzar a desarrollar la temática de la Asistencia Domiciliaria.

Ensayo de proyección del problema en el tiempo.

1.- Como dice el encabezamiento, tratamos en este capítulo de ver cuál será nuestra realidad social dentro de 20 años.

2.- Es un hecho el que la tendencia de la solución en el futuro no radica tanto en potenciar las Residencias como en la Asistencia Domiciliaria.

3.- Hoy en día una persona, a los 65 años, no es la destinataria de la Residencia. Tomando en consideración la vejez, no la salud ni otros condicionantes, podríamos fijar la edad de ingreso en la Residencia en una edad que bordea los 80 años.

4.- Pero de 65 a 80 años, van 15. Lapso largo en el cual muchas personas, por causa de su soledad o por negligencia de sus familias, tienen necesidades diversas a las que se puede prestar asistencia sin necesidad de internamiento en la Residencia. Ello dejaría plazas libres en ésta y disminuiría los costes económicos y sociales de la asistencia.

5.- Siguiendo este orden de ideas, la Residencia acogería tan sólo a personas de muy avanzada edad o aquellas otras más jóvenes cuya condición así lo aconsejare, que no tuvieran otro medio ni lugar.

6.- Dentro de 20 años es casi seguro que gran parte del colectivo de tercera edad, incluidas las mujeres, sepa conducir y de hecho conduzca algún tipo de vehículo a motor. Esto facilita el problema de la ubicación pero conlleva la necesidad de que la Residencia deba contar con un amplio espacio destinado a aparcamiento.

7.- El punto anterior corrobora y facilita la idea de Asistencia Domiciliaria. En efecto, la Residencia, además de sus funciones específicas, podría ser el centro donde se diera alimentación, mediante los correspondientes comedores, a personas solitarias todavía en edad que les permita vivir en su casa. También podrían prestarse desde la misma otros servicios tales como lavado de ropa, etc...

Tot seguit parla de l'ubicació, -cosa que a Sant Joan, pareix ja tenim resolt- i fa una reflexió de la possibilitat de dues residències, -pensem que ells tenen dos nuclis urbans-. Damunt aquest particular diuen:

4.- Pero el optar por dos Residencias sí que significa tener que actuar en todo momento teniendo en cuenta la solución final. Y no hay que dar ningún paso contrario a este fin. Un ejemplo: La Residencia "en medio" está claramente en pugna con la idea de "dos Residencias".

5.- No tiene que asustarnos el dejar la opción de la Residencia "en medio" aún en este momento en que es considerada por casi todos los sectores como la opción mejor.

Y no tiene que asustarnos por dos razones fundamentales:

- En primer lugar porque es una huida hacia adelante de las otras dos opciones. Es decir, se toma ésta por no tener que decidir si la Residencia se hace en Capdepera o en Cala Ratjada. Pero una huida es una mala razón.

- En segundo lugar pero menos importante, porque la verdad es que está en clara contradicción con lo que los propios ancianos realmente desean. Aunque ahora, por razones de oportunidad, parezcan manifestarse de otra forma.

En efecto, lo último que los ancianos desean es un espléndido retiro dorado, apartado de todo bullicio y aislado de la vida del pueblo en que siempre han vivido.

Muy al contrario, es notorio y conocido de todos, su afán de contacto con los demás, de visitas, de paseos, su búsqueda de la vida. No del aislamiento.

Esto no necesita demostración. ¿Cuál es sino la gran razón del enorme éxito de los Clubs de Tercera Edad? Nada más u nada menos que han roto con el aislamiento individual de las personas en ese período de su vida.

Fent l'anàlisi d'aquesta solució, posa exemples relacionats amb l'hosteleria, i diuen que en connexió comunitat-residència, el menjador podria servir menjar a externs (no internats) i la bugaderia, rentar-lis la roba. I per descomptat que la residència podria estar connectada amb les activitats del Club de Tercera Edat.

UN SI A EUROPA

Els parits polítics tenen l'obligació de definir d'una forma clara, no tan sols quina acció política pretenen dur a terme en un termini concret; sinó a més explicar netament a la població cap a on volen anar. Tenen el deure de fer arribar a tothom, no tan sols les passes que van donant en cada moment, sinó també cap a on condueix el camí pel qual volen dirigir, guiar, la societat. Han d'exposar d'una forma transparent i sense subterfugis l'orientació, el nord, que volen donar a l'Estat. Han de manifestar quin és el seu projecte polític. En el nostre cas, el projecte polític d'Espanya.

Europa, els pobles europeus, base o fanament de tota la civilització occidental, al llarg de tota la història s'ha anat disputant entre sí, l'hegemonia. Han estat sempre en litigi per veure quina era la nació més forta, i dominat. Quina era la nació més poderosa. Després d'haver sofert dues guerres durant aquest segle en el seu propi sòl, en el seu propi terreny, van entendre els europeus que no era aquest el millor mètode de resoldre les seves discrepàncies. Mentre tant havia sorgit un nou país occidental que sortia enfortit de la nova situació, i s'afirmava com a país predominant.

Actualment, després d'un temps que ja duim de crisi econòmica, que encara patim, hi ha dos països tecnològicament i econòmicament, més avançats que la resta: USA i el Japó. Els països europeus, tots els països europeus, estan a una mica de distància d'aquests dos. Tecnològicament xerrant, s'enten. I, l'anàlisi que fa cadascun dels països europeus per separat, des del punt de vista alemany, francès, italià, belga... és que dificultosament, a mig termini, podran recuperar el terreny perdut per tal d'abastar ambdós països. S'han donat compta els membres de la vella Europa, que una cosa que cadascun d'ells sol i per camins diferents no podien aconseguir, junts si que tenen l'oportunitat de fer-la. Ajuntant esforços és factible de no perdre el tren del progrés.

Espanya, democràtica jove que camina a partir de l'any 75, parteix d'una situació peculiar. Per distintes raons, històriques i d'estructura econòmica es troba en una situació desfavorable respecte dels seus germans europeus.

La crisi econòmica l'ha afectada tant, -o una mica més- com a la resta dels europeus. Evidentment, si difícil era per a un altre país superar la crisi, per a nosaltres ho és encara un poc més.

No cal recordar aquí la fita històrica que representa entrar a formar part de la Comunitat Econòmica Europea. Però la CEE, present, no és més que l'inici d'un projecte polític cap al qual s'està avançant. La integració i coordinació continuada dels diferents membres de la CEE és un fet clar i un objectiu de tots els distints països integrats cap al qual s'hi va. No estracta, per tant, d'integrar-se únicament i exclusivament en la part econòmica, sinó que existeix una voluntat ferma, per part de tots, de fer-ho en els diferents aspectes.

L'Europa econòmica, l'Europa social, l'Europa cultural,... és un projecte de futur al qual creim que s'ha d'anar. Creim els socialistes que s'hi ha d'anar. Volem que es faci escalonadament, pas a pas. Cap a una unió d'Europa.

I si estam amb això, hem d'estar també per la integració d'Espanya en el seu sistema de defensa. Encara que en aquest sistema hi participin altres països no europeus. Però, al cap i a la fi, és el sistema que elegirem els europeus per a la seva defensa.

Concretament, el sistema europeu de defensa és l'Aliança Atlàntica, en el qual, -per motius d'espai no ho exposaré en aquest article- hi som des de fa 4 anys. Per ser un tema de transcendental importància el Partit Socialista, el PSOE, ha cregut convenient posar a votació la nostra continuïtat, en aquest sistema de defensa, en un referèndum. I han votat afirmativament totes les persones que sintonitzen amb aquest projecte polític europeu de futur.

Valentí Valenciano

